

Kerkverhaal 15

Ons rondje om de kerk.

Velen kennen ons van onze wandeling in het dorp, maar dat ik jaren geleden niet alleen, maar met man en kinderen de zeedijk beklom en de kinderen al rollend weer naar beneden gleden, weten wij ook, dat was (1965-1975) in Westernijkerk waar het 'rondje' lopen met de kinderen begon. Bij de Sint Oswalduskerk, over de begraafplaats Stille en Rust en een veilig wandelpad. Ik heb het wel eens verteld in Marrum. Het pad naar de kleuterschool liep langs de kerk, de Sint Godehardus.

Onze zoon van 4, zag op de weg naar school een begrafenis; onder de heg door zag hij touwen liggen bij een open graf. Hij zei: "As de minsken nei hûs binne komme de engelen jûn, die lûke him de Himel yn."

Altijd als ik nu de klok hoor luiden, denk ik weer aan de dienst van de touwen. De kerk, de toren, de dienst in het centrum van het dorp. Dat we hier nog in vrede mogen wonen.

W.E. Alkema-Mollema, Buitenpost